

መጽሐፈ ዳንኤል - ስልጠና ቁጥር

የዳንኤል ጸሎትና የስምንተኛው መንግሥት ምሥጢር፣ የመጨረሻው ዘመን መገለጥ

Jeff Pippenger

2024-01-24

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሰባትና አሥራ ስምንት አንድ መልአክ የጽድቅናውን ፍርድ ራእይ ለዮሐንስ ያመጣለታል። የመጨረሻ ፍርድ በሚገለጥበት መከፋፈል ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት ተወክለው ቀርበዋል።

ጥበብ ያለው አጅምሮ እዚህ ነው። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው። ሰባት ነገሥታትም አሉ፤ አምስቱ ወድቀዋል፤ አንዱም አለ። ሌላውም ገና አልመጣም፤ በሚመጣም ጊዜ ጥቂት ዘመን ሊቆይ ይገባዋል። የነበረውም እንስሳ፣ አሁንም የሌለው፣ እርሱ ራሱ ስምንተኛ ነው። ከሰባቱም ነው፣ ወደ ጥፋትም ይሄዳል። ራእይ 17፡9-11።

ዮሐንስ በመንፈስ ወደ 1798 ተወስዶ ነበር፤ በዚያም ጳጳሳዊቷን ሴት የተሸከመው አውሬ ላይ ያሉት ሰባቱ ራሶች ሰባት ነገሥታት መሆናቸው ተነገረው። ንጉሥ መንግሥት ነው፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትም መንግሥት ደግሞ ራስ ነው። በ1798 አምስት መንግሥታት ወድቀው ነበር፣ አንዲቱም በዚያን ጊዜ ትገዛ ነበር። ሰባተኛው መንግሥት ገና ወደፊት የሚመጣ ነበር፣ በአሥር ነገሥታትም ተመስሎ ነበር። ከዚያም ዮሐንስ ስምንተኛው መንግሥት ከሰባቱ የሆነው ጳጳሳዊው አውሬ መሆኑን ተነገረው። ጳጳሳዊነት አምስተኛው መንግሥት ነበረች፣ ገዳይ ቁስልም ተቀብላ ነበር፤ ስለዚህ ገዳይ ቁስሏ በሚፈወስበት ጊዜ ከሰባቱ የሆነች ስምንተኛው ራስ ትሆናለች።

በዳንኤል ሁለት ውስጥ የመጀመሪያዎቹ አራት መንግሥታት ባቢሎን፣ ሜዶ-ፋርስ፣ ግሪክ እና ሮም ናቸው። እነዚህ አራቱ ትክክለኛ መንግሥታት ደግሞ አራት መንፈሳዊ መንግሥታትን ይወክላሉ፤ በአንድነትም በራእይ አሥራ ሰባት የተጠቀሱትን ስምንቱን ነገሥታት፣ ወይም ራሶች፣ ይለዩ ዘንድ ያግዛሉ፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድን ነገር ፍጻሜ በአንድ ነገር መጀመሪያ ያመለክታል። ዳንኤል ምዕራፍ ሁለት በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ስለ መንግሥታት የተጠቀሰው የመጀመሪያው ስፍራ ነው፣ ራእይ አሥራ ሰባትም የመጨረሻው ነው፤ ስለዚህ እርስ በርሳቸው ሊስማሙ ይገባል፣ እግዚአብሔር ፈጽሞ አይለወጥም።

1798 ዓ.ም. ላይ የወደቀው አምስተኛው መንግሥት መንፈሳዊ ባቢሎን፣ ጽድቅናው ነበር። በ1798 ዓ.ም. ሥልጣን ላይ የነበረው ስድስተኛው መንግሥት፣ በሜዶናውያንና በፋርሳውያን ባለ ሁለት ቀንድ መንግሥት አማካይነት አስቀድሞ የተመሰለው ባለ ሁለት ቀንድ መንግሥት ነበር። በ1798 ዓ.ም. ገና ያልመጡትን አሥር ነገሥታት የሚያካትተው ሰባተኛው መንግሥት ደግሞ፣ በግሪክ ማለትም በእስክንድር ታላቁ የአንድ-ዓለም መንግሥት አማካይነት አስቀድሞ የተመሰለው የአንድ-ዓለም መንግሥት ነው። ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ራስ ግን፣ ገዳይ ቁስል የደረሰበት ነገር ግን ያ ገዳይ ቁስል ሲፈወስ እንደገና የኖረው አምስተኛው መንግሥት ነበር።

የታላቁቱ ጋለሞታ ፍርድ በእሁድ ሕግ ቀውስ "ሰዓት" ውስጥ ይፈጸማል፤ ይህም በአሜሪካ ውስጥ በእሁድ ሕግ የሚጀምር እና የሰው የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ በታሪክ ውስጥ የሚቀጥል የጊዜ ክፍለ ዘመን ነው። በዚያ "ሰዓት"፣ በዳንኤል "የእነዚህ ነገሥታት ዘመን" ተብሎ የተለየው ውስጥ፣ እግዚአብሔር መንግሥቱን ያቆማል። በዚያ "ሰዓት" የኋለኛው ዝናብ እየፈሰሰ ነው።

"የኋለኛው ዝናብ በንጹሐን ላይ እየመጣ ነው—በዚያን ጊዜ ሁሉም እንደ ቀድሞው ይቀበሉታል።"

«እነዚያ አራቱ መላእክት ሲለቁ፣ ክርስቶስ መንግሥቱን ያቆማል። የሚችሉትን ሁሉ እያደረጉ ያሉ እነዚያ ብቻ እንጂ ሌሎች የኋለኛውን ዝናብ አይቀበሉም።» Spalding and Magan, 3.

የኋለኛው ዝናብ መፍሰስ በደረጃ የሚገለጥ ነው፤ ምክንያቱም ከፍርድ ጋር ይመሳሰላል፤ ፍርድም በደረጃ የሚፈጸም ነው። ሚሊራውያን በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት የተገለጸው ምስል እግሮች ዘመን ውስጥ እየኖሩ እንዳሉ ተረድተው ነበር። ሮማ የመጨረሻው የምድራዊ መንግሥት እንደሆነ ያምኑ ነበር፤ በዚህም ትክክል ነበሩ፤ ነገር ግን ግንዛቤያቸው ውሱን ነበር።

“በእነዚህ ነገሥታት ዘመን” የሚለው በሮም መንግሥት ታሪክ ውስጥ ይከሰታል፤ ነገር ግን ይህ የአረማዊቷ ወይም የጳጳሳዊቷ ሮም ታሪክ አይደለም፤ የዘመናዊቷ ሮም ታሪክ ነው። ሚሊራውያን አረማዊቷንና ጳጳሳዊቷን ሮም እንደ አንድ መንግሥት ተግባራዊ አድርገው ተመልክተዋል፤ በዚህም ሲያደርጉ ስለ ይሁዳ የመጨረሻው ንጉሥ (ሴዴቅያስ) የሚናገረውን ከሕዝቅኤል መጽሐፍ የተወሰደ ክፍል ተጠቅመው አመለካከታቸውን አጽንተዋል።

አንተም፡ የተረከሰ ክፉ የእስራኤል አለቃ፡ ቀንህ ደርሶአል፤ ኃጢአትም ፍጻሜውን ሲያገኝ፤ እንዲህ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ የራስ ክብር ምልክቱን አውልቅ፡ ዘውዱንም አንሣ፤ ይህ እንደ ቀድሞው አይሆንም፤ ዝቅ ያለውን ከፍ አድርግ፡ ከፍ ያለውንም ዝቅ አድርግ። እኔ እገለብጠዋለሁ፤ እገለብጠዋለሁ፤ እገለብጠዋለሁ፤ የመብቱ የሆነው እስኪመጣ ድረስም እርሱ አይኖርም፤ ለእርሱም እሰጠዋለሁ። ሕዝቅኤል 21:25-27።

ከዜዴቅያስ ጀምሮ፣ እስከ ለመግዛት “መብቱ የሆነው” ክርስቶስ ድረስ የሚያደርሱ ሦስት መንግሥታት “ይገለበጣሉ” ነበር። ባቢሎን፣ ሜዶ-ፋርስ እና ግሪክ ሁሉ እስከ ሮም መንግሥት ድረስ ይገለበጣሉ ነበር፤ በዚያም በአራተኛው መንግሥት ታሪክ ወቅት ክርስቶስ ይመጣልና መንግሥት ያቆማል ነበር። እርሱም ያንኑ ነገር አደረገ።

“ሕዝቡን በፍጥነት ወደ ጥፋት እየመራቸው ከነበሩት መካከል በቀዳሚነት የሚጠቀስ ንጉሣቸው ሴዴቅያስ ነበር። በነቢያት አማካይነት የተሰጠውን የጌታ ምክር ፈጽሞ ትቶ፣ ለናቡከደነፆር ያለበትን የምስጋና ብድር ረስቶ፣ በእስራኤል ጌታ አምላክ ስም የገባውን የታማኝነት ክቡር መሐላ በመጣስ፣ የይሁዳ ንጉሥ በነቢያት ላይ፣ በባን አድራጊው ላይ፣ በአምላኩም ላይ አመፀ። በራሱ ጥብብ ከንቱነት ውስጥ ሆኖ ወደ እስራኤል ብልጽግና የጥንት ጠላት ለእርዳታ ዘወረ፤ “ፈረሶችንና ብዙ ሕዝብ እንዲሰጡት መልእክተኞቹን ወደ ግብፅ ልኮ።”

“እርሱ ይሳካልን?” ሲል ጌታ እንዲህ በዝቅተኛ ሁኔታ የተሰጠውን ቅዱስ አደራ ሁሉ ስለ ከዳው ሰው ጠየቀ፤ ‘እንዲህ ያለ ነገር የሚያደርግ ያመልጣልን? ወይስ ቃል ኪዳንን ሰብሮ ይድናልን? እኔ በሕይወቴ እምላለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። በእርግጥ በንጉሡ የሚኖርበት ስፍራ፣ እርሱን ንጉሥ አድርጎ በሾመው፣ መሐላውን በናቀውና ቃል ኪዳንን በሰበረው ንጉሥ ዘንድ፣ ከእርሱ ጋር በባቢሎን መካከል ይሞታል። ፈርዖንም በኃያል ሠራዊቱና በብዙ ሰዎች በሰልፍ ውስጥ ለእርሱ ምንም አያደርግለትም፤ ... እነሆ፣ እጁን ሰጥቶ ሳለ መሐላውን በመናቅ ቃል ኪዳንን ስለ ሰበረ፣ እነዚህንም ሁሉ ስላደረገ፣ አያመልጥም።’ ሕዝቅኤል 17:15-18።

«ለ“የረከሰው ክፉ አለቃ” የመጨረሻ ፍርድ ቀን ደርሶ ነበር። “አክሊሉን አውልቅ፤” ሲል ጌታ አዘዘ፤ “ዘውዱንም አስወግድ።” ክርስቶስ ራሱ መንግሥቱን እስኪያቆም ድረስ ይሁዳ እንደገና ንጉሥ እንዲኖራት አልተፈቀደላትም። “እርሱን እገለብጠዋለሁ፣ እገለብጠዋለሁ፣ እገለብጠዋለሁ፤” ይህ ስለ ዳዊት ቤት ዙፋን የተሰጠ መለኮታዊ አዋጅ ነበር፤ “መብቱ የሆነው እስኪመጣ ድረስ ከእንግዲህ አይኖርም፤ እኔም ለእርሱ እሰጠዋለሁ።” ሕዝቅኤል 21:25-27።» ነቢያትና ነገሥታት፡ 450, 451።

ሚሊር ትክክል ነበር፤ ነገር ግን ግንዛቤው ውስን ነበር፤ ምክንያቱም ክርስቶስ በሰዎች መካከል ሲመለስ ያቆመው መንግሥት የመጨረሻው ምድራዊ መንግሥት አልነበረም። ከአረማዊቱ ሮም መንግሥት በኋላ አራት ነገሥታት ገና ሊኖሩ ነበር። ነገር ግን ክርስቶስ በመስቀል ላይ የ“ጸጋ” መንግሥትን በእርግጥ አቆመ፤ ሆኖም ያ መንግሥት በራጅይ አሥራ ሰባት ውስጥ በተጠቀሱት አሥሩ ነገሥታት ዘመን አልተቋቋመም። እንዲሁም በኋለኛው ዝናብ ጊዜ ውስጥ አልተቋቋመም። ክርስቶስ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚያቆመው መንግሥት የ“ክብር” መንግሥቱ ነው። እህት ዋይት ስለ እነዚህ ሁለቱ መንግሥታት በቀጥታ ትናንራለች።

ሚሊራውያን ክርስቶስ በአራተኛው መንግሥት ታሪክ ውስጥ መንግሥት እንዳቋቋመ ተረድተው ነበር፤ በዚህም ትክክል ነበሩ፤ ነገር ግን አስተዋዮቻቸው ውሱን ነበር። በአራተኛው መንግሥት ታሪክ ውስጥ ክርስቶስ የ“ጸጋ” መንግሥትን አቋቋመ፤ በስምንተኛውም መንግሥት ታሪክ ውስጥ የ“ክብር” መንግሥቱን አቋቋመ። የ“ጸጋ” መንግሥትን ባቋቋመበት ታሪክ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በዴንጤቆስጤ ላይ ፈሰሰ። ዴንጤቆስጤ የ“ክብር” መንግሥቱን በሚያቋቋምበት ታሪክ ውስጥ የኋለኛው ዝናብ መፍሰስን ይወክላል።

የዴንጤቆስጤ መልእክት የክርስቶስ ቃል በቃል ትንሣኤ መልእክት ነበር። የኋለኛው ዝናብ መልእክት ግን፣ ቢያንስ በከፊል፣ በአውሬው ውስጥ በሚፈጸመው ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው እንዲሁም በምድር አውሬው ሁለቱ ቀንዶች የሚወከለው በትንቢታዊው እንቅስቃሴ የተገለጸው ምሳሌያዊ ትንሣኤ መልእክት ነው። አራተኛውና ስምንተኛው መንግሥታት ክርስቶስ መንግሥቱን የሚመሠርትባቸው ናቸው።

በደቀ መዛሙርቱ በጌታ ስም የተደረገው አዋጅ በእያንዳንዱ ዝርዝር ትክክል ነበር፤ የሚያመለክትባቸውም ክስተቶች በዚያን ጊዜ እየተፈጸሙ ነበር። “ጊዜው ተፈጽሞአል፣ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርቦአል” የሚል መልእክታቸው ነበር። “የጊዜው” — እስከ መሲሐ፣ “እርሱ የተቀባው” ድረስ ሊደርሱ የነበሩት የዳንኤል 9 ስልሳ ዘጠኝ ሳምንታት — ሲፈጸሙ፣ ክርስቶስ በዮርዳኖስ በዮሐንስ ከተጠመቀ በኋላ የመንፈስን ቅባት ተቀብሎ ነበር። እነርሱም ቀርቦአል ብለው ያወጁት “የእግዚአብሔር መንግሥት” በክርስቶስ ሞት ተመሠረተ። ይህች መንግሥት እንደ ተማሩት የሚያምኑት ዓለማዊ ግዛት አልነበረችም። እንዲሁም “መንግሥቱና ሥልጣኑ፣ ከሰማይም ሁሉ በታች ያለው የመንግሥቱ ታላቅነት፣ ለልዑል ቅዱሳን ሕዝብ ሲሰጥ” የሚቆመው ወደፊት የሚመጣው ያ የማይሞት መንግሥት ደግሞ አልነበረችም፤ በዚያ ዘላለማዊ መንግሥት “ሥልጣናት ሁሉ ይገዙለታል፣ ይታዘዙለትማል።” ዳንኤል 7፡27። በመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃቀም “የእግዚአብሔር መንግሥት” የሚለው ንግግር ሁለቱንም፣ የጸጋን መንግሥትና የክብርን መንግሥት ለማመልከት ይጠቀማል። የጸጋ መንግሥት ጳውሎስ በዕብራውያን መልእክት ውስጥ ያቀርባታል። “በድካማችን ስሜት የሚነካ” ርኅሩኅ አማላጅ የሆነውን ክርስቶስ ካመለከተ በኋላ ሐዋርያው እንዲህ ይላል፡- “እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል፣ ጸጋንም ለሚያስፈልገን ረድኤት እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋ ዙፋን በድፍረት እንቅረብ።” ዕብራውያን 4፡15, 16። የጸጋ ዙፋን የጸጋ መንግሥትን ይወክላል፤ ምክንያቱም የዙፋን መኖር የመንግሥት መኖርን ያመለክታል። ክርስቶስ በብዙ ምሳሌዎቹ “የሰማይ መንግሥት” የሚለውን ንግግር በሰዎች ልብ ላይ የሚሠራውን መለኮታዊ ጸጋ ሥራ ለማመልከት ይጠቀም ነበር።

ስለዚህ የክብር ዙፋን የክብርን መንግሥት ይወክላል፤ ይህም መንግሥት በመድኃኒቱ ቃል እንዲህ ተጠቅሷል፡- ‘የሰው ልጅ በክብሩ ሲመጣ፣ ቅዱሳንም መላእክት ሁሉ ከእርሱ ጋር ሲመጡ፣ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ።’ ማቴዎስ 25፡31, 32። ይህ መንግሥት ገና ወደ ፊት ያለ ነው። የክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት እስኪሆን ድረስ አይቋቋምም።

“የጸጋ መንግሥት ሰው ከወደቀ ወዲያውኑ፣ ለበደለኛው ዘር መቤዥት ዕቅድ በተዘጋጀ ጊዜ ተመሠረተ። በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ዓላማና በተስፋው ውስጥ ነበረ፤ እናም በእምነት ሰዎች የእርሱ ተገዥዎች ሊሆኑ ይችላሉ ነበር። ሆኖም በእውነት የተቋቋመው እስከ ክርስቶስ ሞት ድረስ አልነበረም። አዳኙ የምድራዊ ተልእኮውን ከጀመረ በኋላ እንኳ፣ በሰዎች ግትርነትና ምስጋና ቢስነት ተደክሞ፣ ከቀራንዮ

መሥዋዕት ወደ ኋላ ሊመለስ ይችል ነበር። በጌቴሴማኔ የመከራ ጽዋ በእጁ ተንቀጠቀጠ። በዚያን ጊዜም እንኳ የደም ላቡን ከግንባሩ ሊጠርግ እና በደላኛውን ዘር በኃጢአታቸው እንዲጠፉ ሊተው ይችል ነበር። ይህን ቢያደርግ ኖሮ፣ ለወደቁ ሰዎች ምንም ቤዛነት ባልነበረም። ነገር ግን አዳኙ ሕይወቱን በሰጠ ጊዜ፣ እና በመጨረሻ እስትንፋሱ “ተፈጸመ” ብሎ በጮኸ ጊዜ፣ የመቤዠቸት ዕቅድ ፍጻሜ የተረጋገጠ ሆነ። በኤደን ለኃጢአተኛው ጥንድ የተሰጠው የድነት ተስፋ ጸና። ከዚያ በፊት በእግዚአብሔር ተስፋ ብቻ የነበረው የጸጋ መንግሥት በዚያን ጊዜ ተቋቋመ።”

“ስለዚህ የክርስቶስ ሞት—ደቀ መዛሙርቱ ተስፋቸው በመጨረሻ ፈጽሞ እንደጠፋ ተመልክተውት የነበረው ያ ክስተት—ተስፋቸውን ለዘላለም የጸና አደረገው ያ ነበር። ለእነርሱ መራራ ተስፋ መቁረጥን ቢያመጣባቸውም፣ እምነታቸው ትክክል እንደነበረ የማስረጃ ከፍተኛው ጫፍ ይህ ነበር። በሐዘንና በተስፋ መቁረጥ የሞላቸው ያ ክስተት ለአዳም ልጅ ሁሉ የተስፋን ደጅ የከፈተ ነበር፤ የወደፊቱ ሕይወትና የዘላለም ደስታ ደግሞ በዚያው ላይ የተመሠረተ ነበር ለእግዚአብሔር ታማኞች ሁሉ በዘመናት ሁሉ።”

“የማይገደብ ምሕረት ዓላማዎች ፍጻሜአቸውን እየደረሱ ነበር፣ ይህም እንኳ በደቀ መዛሙርቱ ተስፋ መቁረጥ መካከል ነበር። ልባቸው ‘እንደ እርሱ የተናገረ ሰው ከቶ አልተናገረም’ ተብሎ በተገለጸው በትምህርቱ መለኮታዊ ጸጋና ኃይል ቢማረክም፣ ከኢየሱስ ጋር ባላቸው ፍቅር ንጹሕ ወርቅ ጋር የተቀላቀለው የዓለማዊ ትዕቢትና የራስ ወዳድ ምኞት ዝቅተኛ ቅልቅል ነበር። እንኳ በፋሲካው ክፍል፣ ጌታቸው አስቀድሞ ወደ ጌቴሴማኒ ጥላ በሚገባበት በዚያ ክቡር ሰዓት፣ ‘ከእነርሱም ማን ከሁሉ ታላቅ እንደሚቆጠር ክርክር ሆነባቸው።’ ሉቃስ 22፡24። ዓይናቸው በዙፋኑ፣ በዘውዱና በክብሩ ተሞልቶ ነበር፤ በፊታቸው ግን የአትክልቱ ኅፍረትና ሥቃይ፣ የፍርድ አዳራሾች፣ የቀራንዮ መስቀል ተዘርግቶ ነበር። የልባቸው ትዕቢት፣ ለዓለማዊ ክብር ያላቸው ጥማት፣ በዘመናቸው የነበረውን ሐሰተኛ ትምህርት እጅግ ጠንክረው እንዲይዙ አድርጓቸው ነበር፤ እንዲሁም የንግሥናውን እውነተኛ ባሕርይ የሚገልጡትንና ወደ ሥቃይና ወደ ሞቱ ቀድሞ የሚያመለክቱትን የመድኃኒቱን ቃላት ሳያስተውሉ እንዲያልፉ አድርጓቸው ነበር። እነዚህም ስህተቶች ለማስተካከላቸው የተፈቀደውን ስለታም ነገር ግን አስፈላጊ ፈተና አስከተሉ። ደቀ መዛሙርቱ የመልእክታቸውን ትርጉም ቢሰሩም፣ የጠበቁትንም ተስፋ ማስተዋል ቢያቅታቸውም፣ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ማስጠንቀቂያ አውጀው ነበር፤ ጌታም እምነታቸውን ይሸልማል፣ ታዘኸነታቸውንም ያከብራል። ለእነርሱ የተነሣውን ጌታቸውን የክብር ወንጌል ለአሕዛብ ሁሉ የማወጅ ሥራ አደራ ሊሰጣቸው ነበር። ለዚህ ሥራ እንዲዘጋጁ እንደ እነርሱ የተመሰለው እጅግ መራራ ተሞክሮ እንዲፈቀድ ተደርጓል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 347, 348።

በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፣ “ጥበብ ያለው አእምሮ” “የሰውን ቁጥር” ይቆጥራል፤ “ያ ሰው” ደግሞ ከሰባቱ የሆነ ስምንተኛው መንግሥት መሆኑንም ያውቃል። “የኃጢአት ሰው” በምድር ላይ ባሉት ነገሥታትና ነጋዴዎች ላይ የሚገዛው የስምንተኛው መንግሥት ራስ ነው፤ ሰባቱም አብያተ ክርስቲያናት የስደትን ስድብ ለማስወገድ ከእርሱ ጋር ይተባበራሉ፤ እርሱም በብዙ ውኆች ላይ ተቀምጦአል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ያየኋቸው ውኃዎች፣ ጋለሞታይቱ የተቀመጠችባቸው፣ ሕዝቦችና ብዙ ሕዝብ፣ አሕዛብና ቋንቋዎች ናቸው። ራእይ 17፡15።

“የኃጢአት ሰው” በፖለቲካዊ፣ በገንዘባዊ፣ በሃይማኖታዊ እና በሲቪል ዓለም ሁሉ ላይ ይገዛል፤ ከአውሬውና ከምስሉ፣ ከምልክቱ እና ከስሙ ቍጥር ላይ ድልን ያገኙ በቀር ሰዎች ሁሉ በእርሱ ሥር ናቸው።

እኔም ከእሳት ጋር የተቀላቀለ የብርጭቆ ባሕር የሚመስል ነገር አየሁ፤ በአውሬውም ላይ፣ በምስሉም ላይ፣ በምልክቱም ላይ፣ በስሙም ቍጥር ላይ ድል ያደረጉት የእግዚአብሔር በገናዎች ይዘው በብርጭቆው ባሕር ላይ ቆመው ነበር። እነርሱም፡- የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነውን የሙሴን መዝሙር እና የቡን መዝሙር እየዘመሩ፡- ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ፣ ሥራዎችህ ታላላቅና ድንቅ ናቸው፤

የቅዱሳን ንጉሥ ሆይ፣ መንገዶችህ ጻድቃንና እውነተኞች ናቸው እያሉ ይዘምራሉ። ራእይ 15፡2፣ 3።

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በሚፈታ ጊዜ “የእውቀት መጨመርን” የሚያስተውሉ “ጥበበኞች”፣ “ማስተዋል” ያላቸውና “የአውሬውን ቍጥር ይቁጥሩ፤ የሰው ቍጥር ነውና፤ ቍጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው” የተባሉት ናቸው። ያ “ማስተዋል” ኢየሱስ አንድ ትንቢት በሚፈታበት ጊዜ ሁልጊዜ የሚከናወነውን የሦስት ደረጃ ፈተና ሂደት ክፍል ይወክላል። ስለዚህም “በስሙ ቍጥር ላይ” “ድል እንዳደረጉ” ተመዝግቦአል።

ድልን ማግኘት ፈተናን ማለፍ ማለት ነው፤ “ጥበበኞች” እና “የሚያስተውሉ” ደግሞ ከቁጥር 666 ጋር የተያያዘውን ድል ያገኛሉ፤ እንዲሁም ጥቅሱ ስምንት መንግሥታት እንዳሉ ያመለክታል፤ ስምንተኛውም ከሰባቱ እንደሆነ ያሳያል። ያ “ምስጢር” በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ተመስሏል፤ የዳንኤል ጸሎት እንግዲህ “ምስጢሩን” ለማስተዋል ነበርና። ስምንት መንግሥታት እንዳሉ፣ ስምንተኛውም መንግሥት ከሰባቱ እንደሆነ፣ የዚያም መንግሥት ቁጥር 666 እንደሆነ የሚገልጠው መገለጥ፣ ዳንኤል በጸሎቱ እንዳገኘው ተመስሎ የቀረበው ያ ምስጢር ነው፤ ዳንኤልም በእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን “ጥበበኞችን” ይወክላል።

ዳንኤል በመጨረሻዎቹ ዘመናት “ጥበበኞችን” ይወክላል፤ ለእነርሱም የዳንኤል ሁለት ምሥጢር የተገለጠላቸው ነው፤ ያ ምሥጢርም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስለ መንግሥታት የተሰጠው የመጨረሻውና የመጀመሪያው ማጣቀሻ በምስሉ ውስጥ ስምንት መንግሥታት እንዳሉ የሚያሳይ መገለጥ ነው። ይህ መገለጥ ሚሊራውያን ስለ ዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ያላቸውን ግንዛቤ ያጸናል፤ ነገር ግን አንድ ጊዜ ሲታወቅ ከዚያ አሥር እጥፍ የበለጠ ያበራል። ይህ ብርሃኑ አሥር እጥፍ የበለጠ መሆኑ “ጥበበኞቹ” ድል የሚነሡበትን ፈተና ይወክላል፤ ምክንያቱም ከሰባቱ የሆነችው ስምንተኛው መንግሥት፣ ደግሞ ዘንዶች፣ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ የተባበሩበት ሦስት ዕጥፍ ኅብረት የሆነችው ስድስተኛው መንግሥት ናት። ስለዚህም ዘንዶች፣ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ሁሉ ስድስተኛው መንግሥት ናቸው፤ በአንድነትም 666ን ይወክላሉ።

ናቡከደነፆር በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት በተገለጠው ራእይ ተፈትኖ ነበር፤ ፈተናውንም ወደቀ። በዳንኤል ሁለት ውስጥ፣ ዳንኤል የምስሉ ምስጢር ፈተናን የሚያልፉትን “ጥበበኞች” ይወክላል። ናቡከደነፆር ግን በምዕራፍ ሰስት ውስጥ ያንኑ ፈተና የሚወድቁትን ኃጥአን ይወክላል። ናቡከደነፆር፣ የመጀመሪያው መንግሥት የመጀመሪያ ንጉሥ እንደ ሆነ፣ የመጨረሻውን መንግሥት የመጨረሻ ንጉሥ ይወክላል። ስለዚህም፣ ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የሚመለከቱትን የትንቢት ሰው፣ “የኃጢአት ሰው” ይወክላል። ሰው በስድስተኛው ቀን ተፈጠረ፤ ስለዚህም ቍጥር ስድስት የሰው ዘር ቍጥር ነው። የናቡከደነፆር ቍጥር ስድስት ነው። ናቡከደነፆር የቍጥር 666ን ፈተና ወደቀ፣ የመጨረሻውንም ዘመን ኃጥአን ወከለ። እንደ የኃጢአት ሰው ምልክት፣ ቍጥሩ ስድስት ነው።

ንጉሡ ናቡከደነፆር ርዝመቱ ስድሳ ክንድ፣ ወርዱም ስድስት ክንድ የሆነ የወርቅ ምስል ሠራ፤ በባቢሎንም አውራጃ በዱራ ሜዳ አቆመው። ዳንኤል 3፡1።

የወርቁ ምስል ስድሳ ክንድ ቁመትና ስድስት ክንድ ስፋት ነበረው፤ እርሱም ቍጥሩ ስድስት የሆነ ናቡከደነፆር ያሠራው ነበር። ምስሉ በሁለተኛው ምዕራፍ ላይ የተገለጠውን የምስሉን ብርሃን በመቃወም ተቆሞ ነበር፤ የምስሉም ሦስት እጥፍ መግለጫ፣ የናቡከደነፆር ቍጥር ስድስት እንደሆነ በምታስተውሉበት ጊዜ፣ ከስድስት፣ ስድስት፣ ስድስት ጋር እኩል ይሆናል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“ዘላለም የሚኖር ግዛትና ሥርወ መንግሥት ለመመሥረት ያለው ሐሳብ፣ በምድር አሕዛብ ሁሉ በፊቱ መቆም ያልቻሉት ክንዶቹ ያሉትን ኃያል ገዥ እጅግ አስደሰተው። ከማይገደብ ምኞትና ከራስ ወዳድ ትዕቢት የተወለደ እሳቤ በውስጡ እየነደደ፣ ይህን እንዴት ሊፈጽም እንደሚችል ከጠቢባኑ ጋር ምክር

ገባ። ከታላቁ ምስል ሕልም ጋር የተያያዙትን አስደናቂ የመለኮታዊ አደራደሮች ሁሉ ረስቶ፤ ደግሞም የእስራኤል አምላክ በባሪያው በዳንኤል አማካይነት የዚያን ምስል ትርጉም በግልጽ እንዳሳየ ረስቶ፤ እንዲሁም ከዚያ ትርጉም ጋር በተያያዘ የመንግሥቱ ታላላቅ ሰዎች ከአሳፋሪ ሞት መዳናቸውን ረስቶ፤ የራሳቸውን ኃይልና ልዕልና ለማቋቋም ያላቸውን ፍላጎት ብቻ በማስቀረት፤ ንጉሡና የመንግሥት አማካሪዎቹ ባቢሎንን ከፍ ለማድረግ፤ ሁሉን የምትገዛ እንደሆነች ለማቆም፤ እና የዓለም ሁሉ ታማኝነት ሊገባት የሚገባ እንደሆነች ለማሳየት፤ የሚቻላቸውን ሁሉ መንገዶች ለመጠቀም ወሰኑ።

“እግዚአብሔር ለንጉሡና ለሕዝቡ ስለ ምድር አሕዛብ ያለውን ዓላማ የገለጠበት ምሳሌያዊ መግለጫ፤ አሁን ለሰው ኃይል መክበር እንዲያገለግል ሊደረግ ነበር። የዳንኤል ትርጉም ሊጣልና ሊረሳ ነበር፤ እውነትም በተሳሳተ መልኩ ሊተረጎምና በተሳሳተ መንገድ ሊተገበር ነበር። ሰማይ ለሰዎች አእምሮ የወደፊቱን አስፈላጊ ክስተቶች ለመግለጥ ያዘጋጀው ምልክት፤ እግዚአብሔር ዓለም እንድትቀበለው የፈለገው ዕውቀት እንዳይስፋፋ ለማደናቀፍ ሊውል ነበር። እንዲሁም በትምክህተኞች ሰዎች ዘዴዎች አማካይነት ሰይጣን ለሰው ዘር ያለውን መለኮታዊ ዓላማ ለማሳናከል ይፈልግ ነበር። የሰው ዘር ጠላት ከስህተት ያልተቀላቀለ እውነት ለማዳን እጅግ ብርቱ ኃይል መሆኑን ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን ራስን ለማክበርና የሰዎችን እቅዶች ለማራመድ በሚውልበት ጊዜ፤ ለክፉ ኃይል ይሆናል።”

«ናቡከደነጾር ከባለጠግነቱ የሀብት መዝገብ አንድ ታላቅ የወርቅ ምስል እንዲሠራ አደረገ፤ ይህም በአጠቃላይ መልኩ በራእይ ከታየው ጋር የሚመሳሰል ነበር፤ ከተሠራበት ቁስ አንጻር ብቻ ተለይቶ። ከአረማዊ አማልክቶቻቸው የተነሣ የተዋቡና የታላቅነት መገለጫዎችን ለማቆም የለመዱ ቢሆኑም፤ ከዚህ እንደሚበልጥ የሚያስፈራራና ግርማ ሞገስ የተሞላበት ነገር ከዚህ በፊት ከከለዳውያን አልተሠራም ነበር፤ ቁመቱ ስድሳ ክንድ፣ ወርዳም ስድስት ክንድ የሆነው ይህ የሚያብረቀርቅ ሐውልት። እናም በጣዎት አምልኮ በሁሉም ዘንድ የተስፋፋባት ምድር ውስጥ፤ በዱራ ሜዳ የቆመው ውብና ዋጋ የማይተመን ምስል፤ የባቢሎንን ክብር እና ታላቅነቷን እንዲሁም ኃይሏን የሚወክል፤ የአምልኮ ነገር ሆኖ እንዲቀደስ መደረጉ የማያስገርም አይደለም። ስለዚህም ይህ ተዘጋጅ፤ በመቀደሱም ቀን ሁሉም በምስሉ ፊት ተሰግደው ለባቢሎን ኃይል ያላቸውን ከፍተኛ ታማኝነት እንዲያሳዩ ትእዛዝ ወጣ።» ነቢያትና ነገሥታት፣ 504, 505።